

§ 18.

De Beløb, som medgaae til Overlignings- og Vignings-Commissionens lønede Medhjælpere, udredes af Indkomstskattens Beløb og fastsættes for Vignings-Commissionens Vedkommende af Communalbestyrelsen og med Hensyn til Overlignings-Commissionen af Indvigningsministeriet.

§ 19.

Indkomstskatten og de i §§ 1—4 omhandlede Skatter opkræves ved Slutningen af hvert Fjerdingaar, hvergang med en Fjerdedeel, og inddrives paa samme Maaade som de tidligere Communeafgifter. De Skatteydere, der have brugt Selvangivelse, ere berettigede til at indbetale i Stadens Kasse deres Indkomstskat, naar dette skeer otte Dage efter at Bekjendtgjørelse derom er fæet.

§ 20.

De Rettigheder med Hensyn til de communale Valg, som Anordningen af 1ste Januar 1812 § 12 hjemler dem, der ere ansatte til 5 Portioner Næringsstat, komme for Fremtiden dem tilgode, som ved den sidste Skatteligning ere ansatte enten til Classestat i 3die Klasse eller til en Indkomstskat af 5 Rd., naar de Paagjældende forøvrigt ere i Besiddelse af de Egenstaber, der efter den gjældende Lovgivning kræves dertil, dog uden Hensyn til, om de have erhvervet Borgerstab. Samme Rettigheder tilkomme under lige Villkaar dem, der deels i Classestat deels i Indkomstskat udrede et samlet Beløb, som svarer til 3die Classes Classestat.

§ 21.

For Aaret 1861 blive de Udgifter, som i Medfør af de for Staden Kjøbenhavns communale Betskatning hidtil gjældende Regler ville være at ligne paa Stadens Næringsbrugere, at tilveiebringe og paaligne paa samme Maaade som i Lov om Nærings- og Hjælpestat i Staden Kjøbenhavn af 21de December 1858, sammes § 1, er fastsat for Aaret 1859, dog saaledes, at den Deel af disse Udgifter, som skal bæres af Hjælpestaten, forhøies til en Halvdeel af samme. Den nævnte Lovs øvrige Bestemmelser skulle ligeledes være gjældende for Aaret 1861.

Motiverne til foranstaaende Lovudkast ere saalydende:

Da Loven af 17de Marts d. A. om Nærings- og Hjælpestat i Staden Kjøbenhavn ikkun har Gyldighed for indeværende Aar, har Ministeriet søgt betimelig at forberede en endelig Ordning af Stadens communale Betskatningsforhold. Under de fornødne Overvejelser, hvorfor denne Sag saaledes har været Gjenstand i Ministeriet, fandt man sig imidlertid foranlediget til i forskellige Retninger at fravige de Anstuelser om Forholdets hensigtsmæssigste Ordning, som laae til Grund for det Forslag til Lov angaaende Næringsstatens Ophævelse og Indførelsen af en Byskat i Kjøbenhavn, der af den daværende Indvigningsminister blev forelagt den sidstfor samlede Rigsdag, men hvis Behandling ikke af denne blev tilendebragt.

Medens der saaledes ved bemeldte Lovudkast var tilfattet en fulstændig Ophævelse af enhver særlig Betskatning af Næringsstat som saadan, fandt man at burde fastholde de af Communalbestyrelsen i saa Henseende da gjorte Indstillinger, hvorefter vel den nu bestaaende Næringsstat vilde være at hæve, men der vilde være at paalægge samtlige Næringsdrivende i Staden, der øve deres Erhverv efter Borgerstab eller Næringsbeviis, en fast aarlig Afgift.

Derimod fandt man, at den almindelige Skat, hvorved det af denne Forandring flyvende Indtægtstab skulde dækkes, burde baseres paa et noget andet Princip end tidligere saavel fra Communalbestyrelsens som fra Ministeriets Side paatænkt, navnlig saaledes, at den i sit Væsen blev en Skat paa Indkomsten, der dog ved sin nærmere Anordning burde slutte sig saa nær til en Formues- og Leilighedsbetskatning, som Principerne for en Indkomstskat overhovedet tilstede.

Endelig antog man, at den foreliggende Leilighed burde benyttes til at søge en Modification tilveiebragt i den Maaade, hvorpaa de til Stadens Fattigvæsen fornødne Midler hidtil ere blevne tilveiebragte, navnlig saaledes, at det nuværende Betskatningsfundament for denne Udgiftsbranche kun bibeholdtes som Norm for en steds ligestor fast Afgift til Fattigvæsenet, og at det fornødne yderligere Beløb til Dækning